

SUMNJA

hans magnus
encensberger

CAMERA OBSCURA

među moja četiri privremena zida
od smrčeva drveta
četiri puta pet puta
dva i po metra
u mojoj maleckoj sobi
sasvim sam sâm

sam sa pečenom jabukom
sa mrakom
šezdesetvatnom sijalicom
sa bundesverom
sa sovuljagom
sam

sa pritiskivačem za pisma
od plave gleđi
sa kibernetikom i smrću
sa štuko — rozetom
sam

sa božebudisnama
sa vajherveg ulicom
u kaufbojernu
(reg. obl. švabija)
sam sa svojom slezinom

sa mojim kumašinom rabmilerom
koji je skončao pre dvadeset godina
u gasnoj komori
sam sa crvenim telefonom
i sa mnogo čega
što želim da upamtim

sam sa koca i konopca
bouvard i pécuchet
sa celom bulumentom
pontijem i pilatom

u mojoj beskrajnoj sobi
četiri puta pet puta
dva i po metra
sam sam
sa jednom spiralnom maglinom
od slika

sa slikama slika
od slika slika od slika
enciklopedijski i prazno
i nesumnjivo

sam sa svojim privremenim mozgom
unutra ponovo pronalazim
pečenu jabuku
tminu
kumašina rabmilera
i mnogo štošta
što hoću da zaboravim

BIBLIOGRAFIJA

ovo je napisano za tebe
vijuge ispod kore
drhtavi rukopis
iza slepoočnica
mravlji putelji

nije to nikakva veština

štampana kola
komunizam
polipeptidi
elektronske jaglike
ševe
s programiranim upravljanjem

uzmi i čitaj
stara samoubico

genetski manifesti
permutacije
trileri
svaki kristal jedan
chef d'oeuvre
konstruisati oči
vilinog konjica
nije nikakva veština
ali su zato svetskocarske
građene jednostavnije

ova bi kopriva
mogla biti od prusta:
sistem povratne sprege
drugog reda
ultra stabilno

dok ti knjiga dopadne šaka
možda će već
za čitanje
biti isuviše mračno

da li će vilini konjici
izaći na kraj
bez nas
ne znamo
pretpostavimo da hoće

baci tu knjigu
i čitaj.

COUNTDOWN

stotinu hvatova pod zemljom
četiri stotine aršina duboko u moru
broji nam onaj dole sekunde
od deset do nule.

ako se ne ugasi
moja lula gori pola sata.
glava će mi valjati
još otprilike trideset godina.
klin koji zakucam u zid
izdržaće dva puta toliko.
ovo što sam ovde napisao
ako ga se požar ne dokopa
požuteće nepročitano,
možda tek u veoma dalekom dobu.
kameni prag
vreme sporo glode.

duže od bilo čega
(izuzimajući more
zemlju
mahovinu
i neke nebeske pojave)
najduže traje čovek:

toliko dugo
dok onaj dole u dubini
ne izbroji naše sekunde
od deset do nule.

SUMNJA

hoće li, sve u svemu,
ostati nerešena
za vjeki vekova
zemaljska igra
s belim i crnim kockicama?
ostaje li pri tome:
malo izgubljenih pobjednika,
mnogi izgubljeni pobeđeni?

da, kažu moji neprijatelji.

ja velim: skoro sve što vidim
moglo bi biti drugačije.
ali po koju cenu?
krvavi su tragovi napretka.
da li su to
tragovi napretka?
moje želje su jednostavne.
jednostavno neispunjive?

da, kažu moji neprijatelji.

sekretarice su u životu.
đubretari ne znaju ni o čemu.
istraživači su zabavljeni
svojim istraživanjima.
žderonje žderu. eto ti na.

međutim, pitam se ja:
da li je i sutra takođe dan?
da ovaj krevet nisu nosila?
ima li neko pravo, ili ne?

da li je dozvoljeno,
da se i u sumnje sumnja?

Preveo Drago Tešević

MOJ PLAČ

biljana niškanović

U SUTON

Neka ti sad moć sagori.
Neka zaplače ruka,
samo dok se prisetiš.
Kako si imao ružne dlanove,
na čamcu, kraj odra.
Ribe su zavijale pod vođom,
zarivale se u šljunak,
sušile se na suncu.
Bio si nem.
Tvoja robinja brisala je tragove.
Dan je ipak zgasnuo.
Robinja je zapevala tužaljku.

MOJ PLAČ

moj suzni pokrov, kao oštrica mača,
druguje s dūgom u beskrajnom danu.
Taj sanjivi podriv još na začelju pada,
kao pohlepni, bleđi sluga, pred noge
gospodara.
Čistotom morskog talasa razbija
porculansku čežnju skorelu oko srca,
tamni uzvike izvitoperenog grla.
Skakućući, treperi po obrazima roneći se,
taj biserni mlaz i bezbojni odsjaj bola.

ZAROBLJENICI

Igra počinje u okruglom vrču,
zatvorena u svoj svet.
Od oka procenjene mere,
menjaju se kao kaleidoskop.
Radionicom šeta podmladak.
Sve smo više vojnici,
i sve više shvatamo:
život je zverska stvar!

OPERSKO VEĆE

Pozornica strepi i čeka...
krvavih jagodica, klavirista gudi.
Po dirkama razmazuje krv.
Rumeni pliži guši loptanje.
Crveni, svečani pakao varniči...
aplauz purpurnih dlanova ko' vodopad urla.
Pijanista, okrvavljen, umire na stolici.
Vrela sala se isparava...
krv tankim nitima kaplje s klavira...